ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juřičkové v právní věci žalobce: **město Cheb**, sídlem náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 1/14, Cheb, zastoupené Mgr. Miroslavem Kutílkem, advokátem, sídlem Májová 1150/32, Cheb, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, sídlem Letenská 525/15, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. listopadu 2021 č. j. MF-9141/2020/1203-11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. dubna 2022 č. j. 11 Af 52/2021 - 43,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. dubna 2022 č. j. 11 Af 52/2021 - 43 **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalobci byla v roce 2013 poskytnuta dotace na projekt *Turistické využití levého břehu Ohře,* v jehož rámci provedl zadávací řízení nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce (vybudování infrastruktury, výstavbu objektů pro turistiku a aktivní odpočinek včetně sportovního vyžití, revitalizaci krajiny).

[2] Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad následně shledal, že žalobce při zadávání veřejné zakázky nastavil diskriminační technické kvalifikační předpoklady, čímž zároveň porušil podmínky poskytnutí dotace, a proto vydal dne 27. července 2015 platební výměr č. j. RRSZ 16350/2015, kterým žalobci uložil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 27 995 454 Kč.

[3] Odvolání žalobce proti platebnímu výměru zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v návětí. Žalobce neuspěl ani u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který rozsudkem označeným v návětí zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Namítal, že se městský soud nevypořádal se všemi jeho námitkami. Úvahy žalovaného označil za přehnaně formalistické a trval na tom, že sporný technický kvalifikační předpoklad byl odůvodněn výjimečným předmětem a náročností veřejné zakázky.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti předeslal, že všemi námitkami stěžovatele se již zabýval městský soud. Zopakoval důvody, na kterých své rozhodnutí postavil, a označil výhrady stěžovatele za nedůvodné.

[6] Nejvyšší správní soud zaslal vyjádření žalovaného stěžovateli na vědomí.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při projednávání kasační stížnosti z úřední povinnosti zjistil, že řízení před městským soudem bylo zatíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)] a která zároveň brání vypořádání námitek stěžovatele.

[8] Podle § 69 s. ř. s. je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu žalovaným *správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.*

[9] Stěžovateli uložil odvod za porušení rozpočtové kázně Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, který byl příslušný rozhodovat ve věcech tohoto typu podle § 22 odst. 11 písm. b) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále jen „malá rozpočtová pravidla“), ve znění účinném do 31. prosince 2021. O odvolání proti jeho rozhodnutím rozhodovalo Ministerstvo financí (§ 22 odst. 12 malých rozpočtových pravidel ve znění účinném do 31. prosince 2021).

[10] V důsledku přijetí zákona č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, však byly zrušeny regionální rady regionů soudržnosti (čl. II bod 1 citovaného zákona). Tento zákon zároveň s účinností od 1. ledna 2022 novelizoval § 22 odst. 11 písm. b) malých rozpočtových pravidel tak, že o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně v případě peněžních prostředků poskytnutých z rozpočtu regionální rady regionu soudržnosti rozhoduje finanční úřad. Výše zmíněné ustanovení o příslušnosti Ministerstva financí v § 22 odst. 12 malých rozpočtových pravidel bylo zrušeno bez náhrady. Nadále se tudíž uplatní obecné pravidlo v § 7 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, podle něhož Odvolací finanční ředitelství vykonává působnost správního orgánu nejblíže nadřízeného finančním úřadům (tedy orgánu oprávněného rozhodovat

o odvolání proti jejich rozhodnutím, srov. § 114 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, který se podle § 22 odst. 15 malých rozpočtových pravidel použije i na správu odvodů za porušení rozpočtové kázně uložených podle tohoto zákona).

[11] Podle přechodného ustanovení v čl. IX bodu 4 zákona č. 251/2021 Sb., *řízení nebo jiné postupy podle bodu 1 zahájené u Ministerstva financí dokončí Ministerstvo financí i v případech, kdy jeho působnost přechází ode dne 1. ledna 2022 na orgány Finanční správy České republiky.*

[12] Nejvyšší správní soud se již v minulosti zabýval velmi podobným přechodným ustanovením v zákoně o Finanční správě České republiky (§ 19 odst. 4: *Řízení a postupy, které přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebyly ministerstvem ukončeny, dokončí ministerstvo i v případech, kdy působnost ministerstva přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na orgány finanční správy* („ministerstvem" se zde míní Ministerstvo financí, pozn. soudu). Dospěl přitom k výkladu, že ministerstvo dokončí jen ta řízení, která nebyla před účinností zákona o Finanční správě České republiky pravomocně ukončena (rozsudky ze dne 28. srpna 2013 č. j. 8 Afs 48/2013 - 31, ze dne 6. června 2014 č. j. 4 As 48/2014 - 71 a ze dne 9. dubna 2015 č. j. 9 Afs 130/2014 - 39).

[13] Nejvyšší správní soud neshledal důvod vykládat podobně formulovaný čl. IX bod 4 zákona č. 251/2021 Sb. odlišně. Toto ustanovení sice výslovně nehovoří o řízeních nebo jiných postupech, *které nebyly ukončeny*, avšak z toho, že řeší otázku, kdo určitá řízení *dokončí*, je zřejmé, že nutně musí mířit na řízení neukončená (potvrzuje to i důvodová zpráva, která přechodné ustanovení zdůvodňuje tím, „aby u probíhajících řízení nedocházelo k nedůvodným průtahům mezi orgány veřejné správy" a aby byla pro účastníky řízení zachována kontinuita; viz sněmovní tisk 780/0, 8. volební období, www.psp.cz). S ohledem na citovanou prejudikaturu je tedy třeba dovodit, že čl. IX bod 4 zákona č. 251/2021 Sb. se vztahuje pouze na řízení, která nebyla pravomocně ukončena před 1. lednem 2022. Tato řízení dokončí Ministerstvo financí, ve všech ostatních případech však jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství (a to i pro případ, že by dříve vydané rozhodnutí Ministerstva financí bylo následně zrušeno např. správním soudem).

[14] Jelikož správní řízení v nyní projednávané věci pravomocně skončilo ještě před 1. lednem 2022 (rozhodnutí Ministerstva financí nabylo právní moci dne 8. listopadu 2021), čl. IX bod 4 zákona č. 251/2021 Sb. na něj nedopadá. S ohledem na výše citovaný § 69 s. ř. s. se tak stalo ke dni 1. ledna 2022 účastníkem řízení (žalovaným) Odvolací finanční ředitelství. Městský soud však nadále (přesněji řečeno od počátku – první procesní úkon vůči žalovanému učinil až dne 10. ledna 2022) jednal s Ministerstvem financí. Tím zatížil své rozhodnutí vadou, která mohla mít vliv na jeho zákonnost (srov. výše citované rozsudky či rozsudek ze dne 30. října 2020 č. j. 4 As 155/2020 - 42, č. 4105/2021 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud z výše předestřených důvodů rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm bude

městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), což znamená, že Odvolacímu finančnímu ředitelství umožní vyjádřit se k žalobě, popřípadě uplatnit další procesní práva, a následně o věci znovu rozhodne.

[16] Městský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. září 2022

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu